

વધુ પત્ની એ ઈસ્લામનું અભિન્ન અંગ નથી : સુપ્રિમ કોર્ટ

દેશમાં મુસ્લીમ પરિવાર કાયદો ભલે ચલણમાં હોય પરંતુ ભારતની સર્વોચ્ચ અદાલત ઈસ્લામ ધર્મમાં બહુ પત્નીત્વ પ્રથાને ઈસ્લામનું અભિન્ન અંગ માનતો નથી. સંવિધાનની કલમ ૨૫ માં જે અધિકાર દ્વારા સુરક્ષા પુરી પાડેલ છે જે મુજબ કોઈ એક ધર્મનું પાલન કરી ધર્મનિરપેક્ષ રીતે અદાલતે વર્તન કરવાનું હોય છે. જેનો મુસ્લીમ બહુ પત્નીત્વનો રીવાજ ભંગ કરે છે. પ્રથા એવી હોવી જોઈએ કે જે જનતાના સ્વાસ્થ્ય, સલામતી તથા નૈતિકતાનું રક્ષણ કરે, બહુ પત્નીત્વના ઈસ્લામીક ચલણમાં આ તમામ બાબતોનો તથા ઔચિત્વનો પણ ભંગ થાય છે. ધર્મનું કામ નૈતિકતા વધારવાનું છે અદાલતનું નહીં. બહુ પત્નીત્વ ચલણને કોઈ પણ ધર્મનું અભિન્ન અંગ હોઈ શકે નહિ. આ માટે અનુચ્છેદની કલમ ૨૫ માં સુધારો કરવો આવશ્યક છે.

ધર્મ નિરપેક્ષ રાષ્ટ્ર છે પરંતુ આ પ્રકારના મુદ્દા સામે આવતા રહેશે તો કયાં સુધી ભારત ધર્મ નિરપેક્ષ રાષ્ટ્ર રહી શકશે તે એક સવાલ છે. અદાલતે કોઈપણ ધર્મ અંગે અલગ દ્રષ્ટીપાત કરી ન્યાય કરવાનો નથી પરંતુ ભારતના સંવિધાન મુજબ જ ધર્મ નિરપેક્ષ રહીને ન્યાય કરવાનો હોય છે. આમ ના બને તો અલગ અલગ ધર્મ માટે અલગ અલગ ન્યાય આપવો અને તે માટે અલગ કાયદા કાનૂન બનાવવા એ ભારત જેવા ધર્મ નિરપેક્ષ દેશ માટે શક્ય નથી. ન્યાયાલયનું કામ કાયદાનું પાલન કરાવવાનું છે, કાયદા બનાવવાનું નથી તે માટે સંસદ છે. સીવીલ ડીફેન્સ માટેના મામલા માટે ધર્મને અલગ કરવો જોઈએ તો જ દેશની સુખ, શાંતિ, સલામતી, ન્યાયક્રમ, ઐદીકતા અને નિતિમતા જળવાય અન્યથા જંગલ રાજનો ઉદભવ થશે.

સુપ્રિમ કોર્ટના ન્યાયમૂર્તી શ્રી ટી. એસ. હાકુર તથા શ્રી એ. કે. ગોપાલની પંડપીઠે જણાવ્યું છે કે બહુ પત્નીત્વ પ્રથા એ ઈસ્લામનું અભિન્ન અંગ ગણી શકાય નહીં. સામાજિક રીવાજનું અધિપત થાય તેવી રીતે કે પ્રથા કોઈપણ ધર્મમાં હોઈ શકે નહીં. બહુ પત્નીત્વ પ્રથાને ધર્મની સ્વીકૃતિ એટલા માટે મળી છે કે તે માટે દ્રઢ માન્યતાવાળા લોકોની અનુમતિ હતી. ઉચ્ચ ન્યાયાલયે ઉત્તર પ્રદેશ સરકારે બહુ પત્નીત્વના કારણે કર્મચારીને નોકરીમાંથી વ્યભિચારના ગુન્હા બદલ કાઢી મુકેલ અને નોકરી બંધ કરાવવા નિર્ણયને સાચો ઠરાવેલ સરકારની પરવાનગી વગર સરકારી કર્મચારીએ મુસ્લીમ કે ઈસ્લામીક ધર્મ અંગીકાર કરેલ હોય તો પણ એક પત્ની હોવા છતાં બીજી પત્ની કાયદેસરની રીતે કરી શકે નહીં. સુપ્રિમ કોર્ટે આ મુદ્દે ગુજરાત, અલ્હાબાદ તથા મુંબઈ હાઈકોર્ટે આપેલ ચુકાદાઓને માન્ય ગણી અનુચ્છેદ ૨૫ નો ભંગ કરનારને કાયદા દ્વારા રક્ષણ મળી શકે નહીં. સામાજિક મુદ્દા ઉપર ધર્મનો વધતો પ્રભાવ એ સિંતાજનક બાબત સુપ્રિમ કોર્ટે ગણેલ અને જણાવેલ કે આવા બનાવો બનતા રહેશે તો ભારત કયાં સુધી ધર્મ નિરપેક્ષ રહી શકશે ? એક રૂપ સીવીલ કોડ લાગુ પડવાની તરફેણ પણ સુપ્રિમ કોર્ટે કરેલ છે. ધર્મ વિશેષ કાયદા અન્યથે ઈસ્લામીક કોર્ટની માંગણી કરતી અરજી પણ સુપ્રિમ કોર્ટે ફગાવી જણાવેલ છે કે ભારત

ઉત્તર પ્રદેશના સિંચાઈ વિભાગમાં કામ કરતા પુર્ણાઈ અહેમદ ખાને કરેલ પીટીશનને ફગાવી દેતા સુપ્રિમ કોર્ટે ઉપરોક્ત મુદ્દાઓ ટાંકેલ અને જણાવેલ કે પુર્ણાઈ અહેમદ ખાન પહેલાથી હોવા છતાં એક પત્નીની હયાતી હોવા છતાં સંવિધાનની કલમ ૨૮ મુજબ પરવાનગી મેળવ્યા સીવાય બીજી પત્ની કરેલ અને તે માત્ર બંધની કબુલાત ઉત્તર પ્રદેશની પોલીસ સમક્ષ પણ કરી ઈસ્લામીક ધર્મ અનુચાર બહુ પત્નીત્વની સ્વીકૃતિ હોવાનું જણાવી પોતાનો બચાવ કરેલ જેનો ઉત્તર પ્રદેશની સરકારે અસ્વીકાર કરી સંવિધાનની કલમ ૨૫ નો પુર્ણાઈ અહેમદ ખાને ભંગ કરેલ હોવાનું જણાવી નોકરીમાંથી બંધ કરેલ છે અને પુર્ણાઈ અહેમદ ખાને ઉત્તર પ્રદેશ હાઈકોર્ટના હુકમ સામે નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટમાં પીટીશન દાખલ કરતા નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે ઈસ્લામીક ધર્મમાં બહુ પત્નીત્વ હોવા અંગેની રૂઢીને ના સ્વીકારી માત્ર ભારતના બંધારણ મુજબ ધર્મ નિરપેક્ષ રાજ્ય હોય બંધારણનું પાલન કરવું દરેક ધર્મના લોકો માટે ફરજિયાત છે તેમ માની અલગ અલગ ધર્મ પ્રમાણે તેના નિયમો પ્રમાણે સંવિધાનમાં સુધારો કરી શકાય નહીં તેમજ ધર્મ મુજબ અલગ અલગ કાયદા કાનૂન બની શકે નહીં પણ કાયદા અને કાનૂન મુજબ જ ધર્મનું પાલન કરવું જોઈએ. તેવું સુપ્રિમ કોર્ટે ઠરાવ્યું છે.

વાત કાનૂન કાયદાની...
- અધિન વી. ત્રિવેદી
એડવોકેટ
atopcl@gmail.com

આપણે ધાર્મિક નથી, સાંપ્રદાયિક છીએ!

એક શાયરની આ ધાર્મિક પંક્તિ વાંચો :
‘ગીતા હું મેં - કુરાન હું મેં,
મુઝ કો પઠ - ઈસ્લાન હું મેં’
જેના કેન્દ્રમાં ઈસ્લાન ન હોય એવા અધ્યાત્મ સાથે આપણને નાહવા-નિયોવવાનોય નાતો ન હોયો જોઈએ.
ધર્મના સિંહાસન પર જ્યારે સંપ્રદાય ચડી બેઠો હોય ત્યારે એ સમગ્રો શી રીતે રહે? ધર્મ વિશાળ અને ખુલ્લા મનનો હોય છે, સંપ્રદાય સંકુચિત અને બંધિયાર મનનો હોય છે. ધર્મ ક્રોધનો અલગ ન હોઈ શકે, સંપ્રદાય સૌના જુદા હોય. આકાશ સૌના માટે એક જ છે, પણ ધરનું છાપરું તો સૌનું જુદું જ હોવાનું. ક્ષ્ણ સૌના માટે સમાન હશે, પરંતુ વારી કે બગીચા પોતપોતાના હોઈ શકે છે.
આકાશ અને ક્ષ્ણ ધર્મ છે, જ્યારે છાપરું અને વારી સંપ્રદાય છે.
આપણે ત્યાં એક કહેવત છે : જર, જમીન અને જોરું એ ત્રણ કશ્ચિયાનાં છોરું. એટલે કે સંપત્તિ, જમીન અને સ્ત્રીના કારણે જ સંસારમાં યુદ્ધ થતાં હોય છે. આ વાત સાચી છે, પણ સંપૂર્ણ નથી. એક ચોથી ચીજ પણ છે, જેના કારણે વારંવાર યુદ્ધ થયાં છે અને એ ચીજ છે સંપ્રદાય. યજ્ઞા લોકો એવી ગેરસમજ રાખે છે કે ધર્મનાં નામો યુદ્ધો થાય છે. ધર્મ તો યુદ્ધને શાંત પાડનારું તત્ત્વ છે. સાચો ધર્મ તો સદાય સમભાવ અને સદ્ભાવ જ પ્રસારે. સંપ્રદાયને જ એટલા મોકળા થવાનું પરવડતું નથી. દરેક સંપ્રદાય પોતાને શ્રેષ્ઠ અને બીજાને ઊંચાંતરનો સમજે છે; એટલું જ નહીં, પોતાની શ્રેષ્ઠતા પુરવાર કરવા માટે દરેક સંપ્રદાયે અકડમાળવાળાં પાખંડ કરવા પડે છે. આંધરની સ્પર્ધા થતી હોય ત્યાં યુદ્ધ ન થાય તો જ નવાઈ! સંપ્રદાય હંમેશા પોતાને શ્રેષ્ઠ માને છે એટલે યુદ્ધ થવું સ્વાભાવિક છે. ધર્મ હંમેશા બીજાને શ્રેષ્ઠ માનવા કહે છે એટલે યુદ્ધને ત્યાંથી ઉચાળા ભરવા પડે છે. આપણાં કહેવાતા ધર્મગુરુઓ આપણને સાચો ધર્મબોધ નથી આપતા, તે લોકો તો પોતપોતાના સંપ્રદાયના સેલ્સમેનો છે. તેઓ પોતાના સંપ્રદાયની કડીઓ પહેરાવે છે, પોતાના સંપ્રદાયનાં ત્રત-તપ કરાવે છે, પોતાના ગુરુઓનાં મંદિરો બનાવવારે છે અને પોતાની આરતીઓ ઉતારાવે છે. એક સંપ્રદાયનું ભવ્ય મંદિર નિર્માણ પામશે એટલે બીજા સંપ્રદાયવાળો એનાથી ચડિયાતું શકીએ - નો પ્રોલ્લેમ.

મંદિર બનાવવા મેદાનમાં ઊતરશે, લાખો-કરોડોના ખર્ચે પોતાના દેશભાવને પોષવાના ઉધામ કરશે.
દર વર્ષે શ્રદ્ધાળુ ભક્તોના કરોડો રૂપિયા આવી સાંપ્રદાયિક સ્પર્ધાઓ પાછળ વેડકાય છે. જો કે એને લેખલ ધર્મનું લગાડું હોવાથી ભોળા ભક્તો ઊંચારાત રહે છે. ક્યાંક તો વળી ચમત્કારની સ્પર્ધાઓ થતી રહે છે.
ચારિત્ર્ય ન હોય ત્યાં ચમત્કાર દ્વારા જ પ્રભાવ પાડવાનો રહે ને! આપણે, ત્યાં જેટલા બાપુઓ, સ્વામીઓ, ગુરુઓ, આચાર્યો અને મહાધિપતિઓ, ગચ્છાધિપતિઓ છે તેમાં ભાગ્યે જ કોઈ ધર્માત્મા હોય છે. આખરે તો તે બંધાંય પોતપોતાના સંપ્રદાયના એજન્ડો કે માલિકો જ હોય છે.
સંપ્રદાયની અકડમાળ માટે આપણે જેટલાં ધન-સંપત્તિ વેડકીએ છીએ એટલાં માનવતા માટે વપરાતાં થાય તો ગરીબીને આપણા દેશમાં રહેવાનું ભારે પડી જાય. માણસે બનાવેલાં ઈશ્વરને તો આપણે માર્બલનાં મંદિરો અને મોંઘા પ્રસાદોથી પ્રસન્ન કરવાના ઉધામ કરીએ જ છીએ. પરંતુ ઈશ્વરે બનાવેલા માણસની આપણે જાણ્યા - અજાણ્યે જે અવદશા કરતા રહ્યા છીએ એ તરક હવે આપણે નજર માંડવી જ પડશે.
બદનસીબી તો એ છે કે આપણી સાંપ્રદાયિકતા ભવ્ય અને ભ્રષ્ટ છે, એમ આપણી બિનસાંપ્રદાયિકતા પણ સહેલી છે. આપણી બિનસાંપ્રદાયિકતા મોટા ભાગે પોલિટિકલ અને પલાખાંવાળી હોય છે. આપણને ટોળા જોઈએ છે, આપણને વાહવાલી જોઈએ છે. આ બધું ધર્મ પાસેથી કદી મળવાનું નથી. એ માટે તો પોતાના ખાસ સંપ્રદાય અને સમુદાય બનાવવા જ પડે. જેને ધર્મ જોઈએ છે, જેને સાલ્વિક શાંતિ જોઈએ છે, જેને પરમ સત્ય પામવાની તાલાવેલી છે તે કદી સંપ્રદાય તરફ જોતો જોતો નથી. એવા અલગારી માણસને ન તો કોઈ ગુરુનાં ચરણામૃત ચાટવાં પડે છે કે ન તો કોઈ ગ્રંથ ગોખવા પડે છે, એને ન તો કોઈ ભાવાની કડીઓ ‘કંઈશ્ચ’ કરવી પડે છે કે ન તો દર મહિને એની પાસે માંગલિક સાંભળવા જવાની ફિરદોંગ ભરવી પડે છે. સાચો ધર્મ તો ગુરુઓ અને ગ્રંથોની સીમાઓથી પર અને ઉપર છે. સહેજ કડવી વાત લાગે તો ભલે, પણ સાંભળો : ખરી વાત એ છે આપણા કહેવાતા ગુરુઓ અને ગ્રંથો તો સાચા ધર્મ સુધી પહોંચવાના આપણા માર્ગના અવરોધો છે. એમની પકડમાંથી મુક્ત થઈ શકાય ત્યારે જ સાચા ધર્મનાં દર્શન થઈ શકશે અને ત્યારે જ આપણે કદી શકીએ - નો પ્રોલ્લેમ.

રોહિતોપદેશ

- રોહિત શાહ

આપણે હંમેશા બીજાની ભૂલો-ટેવો-સ્વભાવ-વર્તણૂકમાં વાંધા-વચકા જ દેખાય છે અને એમને સદાય સુધારવાની ચિંતામાં જીવ બાળી દુઃખી થઈએ છીએ. એક સ્ત્રીનો પતિ મનમોહ હતો. એ મરજી મુજબ ઉઠે હરે-ફરે અને પોતાની મસ્તીમાં જ આનંદથી રહે ઘરની ખાસ ચિંતા નહીં પણ સાદગી અને નિયમિતતામાં એમને કોઈ ન પહોંચે... એની પત્ની એને ટોકી ટોકી તેને સુધારવામાં ખૂબ દુઃખી થઈ થાકી ગઈ હતી. એકવાર એ ભગવાન બુદ્ધ પાસે ગઈ. સ્વામી હું ઘરનું બધું જ કામકાજ ચિવટપૂર્વક કરું છું પણ મારા પતિનો જરાય પણ સાથ-સહકાર નથી મળતો એને સમજાવી-સમજાવી હવે હું થાકી ગઈ છું. ખૂબ દુઃખી છું. હું શું કરું? ભગવાન બુદ્ધ સ્મિત સાથે શાંતિથી બોલ્યા - માથ તું જ થોડી વધારે સુધરી જ તો તારા લગ્ન જીવનમાં આનંદ-મંગલ છવાઈ જશે! સ્ત્રી કહે હું તો સુધરેલી જ છું. હજી શી રીતે સુધરું? બુદ્ધ કહે - તું એને સુધારવાના પ્રયત્નો છોડીને તારી ખત ચિંતામુક્ત અને સુખી થઈ, સુધરી શકે...

Email - sureshchandrabbhatt18@gmail.com

સુપ્રમાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૬૨૫૧

સાંપ્રદાયિક શાળાઓ મદદમાં ખોલતી રહે છે આવી શાળાઓ ડોનેશન પર ડોલતી રહે છે છોલતી રહે છે, એ વાલીઓને વાર-તહેવારે - ગરીબો પ્રત્યે સૂગ પ્રવેશમાં ખોલતી રહે છે. (ન્યાય કોર્ટની ચિંતા)

સવામી સવારની..

છે સુરક્ષિત, માગો રિપોર્ટ
આંચકે હાથમાંથી - અહેવાલ રાહમાં -
નિર્ભય ગુંડા.. ધીરજનાથ!
(સીની. સિટીજન લૂટાચા) (નિવેદનગીયા ગૃહમંત્રી)

ચિંતન
નિયત વિષયવર્તી પ્રાયશો દંડચોગા જગતિ પરવશે અસ્મિન દુર્લભ: સાધુવૃત: |
કૃશમધિ વિકલંવા વ્યાધિતં બાઘનં વા ચતિમધિ સુલનારિ દંડભીત્યાભ્યુ ચૈતિ: ||
આ આખું જ જગત પરવશે છે સૌ એકમેકના ભય અને દંડ-સજાની બીકથી નિયત-મર્યાદાનું પાલન કરતા રહે છે.
રાજા જો નિયમોનું પાલન કરાવવામાં ન્યાયી અને સજા આપવામાં કડક હોય તો મજાબર સીધા સરળ રીતે ચાલે અને કાયદા-નિયમોનું સૂસ્ત પાલન કરે પણ રાજા પોતે જ ‘સોપરી’ વેંચતો હોય અને ‘એન્કાઉન્ટરિયો’ હોય તો એનું તંત્ર કેવું હોય? અધિકારી ખતે કડક હોય તો એના કર્મચારીઓ પણ ચૂસ્ત ચિરતનું પાલન કરે પણ અધિકારી ખતે લાંચીયા હોય તો એના કર્મચારીઓ કેવા હોય? દંડ અને સમાજના ભયથી સુલનારી કે (પુરુષ) સામાજિક મર્યાદાઓનું પાલન કરે છે. સામાજિક દંડના ભયને કારણે સ્ત્રી પોતાના પતિની સેવા કરે છે, પછી પતિ ભલે ને કમાતો ધમાતો ન હોય, રોગી હોય, વ્યસની હોય કે ખોડખાંપણ વાળો હોય તો પણ - એવા પતિની મર્યાદાપાલન સહિત સેવા કરે છે.

- સુવિચાર**
- લુલ્લ સફર કા લેના હો તો.. સાથ મેં સામાન કમ રખિયે... ઔર ઝિંદગી કા લુલ્લ લેના હો તો.. દિલ મેં અરમાન કમ રખીયે.. - એસ. એમ. એસ.
 - જે સત્તાને તમે ઓળખો અને જેના હુકમનું તમે પાલન કરો તે તો ફક્ત અંતરપ્રેરણાનો અવાજ છે.. જે પરિશુદ્ધ છે - જે. કૃષ્ણમૂર્તિ
 - ઇચ્છાઓ જરૂરિયાતો નથી જ - પૂજ્ય મોદા
 - તત્ત્વજ્ઞાન એટલે સત્ય અને સમજણ પ્રત્યેનો વ્યક્તિના રોજિંદા જીવનમાં લગાવ - ખલિલ ગુલાન
 - સુખ એ આપણી મર્યાદા (નબળાઈ)નું અને દુઃખ એ આપણી શક્તિનું વજન કરનારું તટસ્થ ત્રાજવું છે - શ્રીમદ્ - શયચંદ્ર
 - એક પ્રેમાળ સ્ત્રી જેવું કોઈ ગુલામ આ જગતમાં નથી, અને તમામ પ્રેમાળ સ્ત્રીઓમાં એક માતા જેવું ગુલામ અન્ય કોઈ નથી - જનકલ્યાણ
 - સુખ માટેની શોધ એ દુઃખનાં મુખ્ય કારણોમાંનું એક છે - એસ. ભદ્રાચાર્ય (સંકલન : દીપક વી. આસરા)

બોધ કથા
આપણે હંમેશા બીજાની ભૂલો-ટેવો-સ્વભાવ-વર્તણૂકમાં વાંધા-વચકા જ દેખાય છે અને એમને સદાય સુધારવાની ચિંતામાં જીવ બાળી દુઃખી થઈએ છીએ. એક સ્ત્રીનો પતિ મનમોહ હતો. એ મરજી મુજબ ઉઠે હરે-ફરે અને પોતાની મસ્તીમાં જ આનંદથી રહે ઘરની ખાસ ચિંતા નહીં પણ સાદગી અને નિયમિતતામાં એમને કોઈ ન પહોંચે... એની પત્ની એને ટોકી ટોકી તેને સુધારવામાં ખૂબ દુઃખી થઈ થાકી ગઈ હતી. એકવાર એ ભગવાન બુદ્ધ પાસે ગઈ. સ્વામી હું ઘરનું બધું જ કામકાજ ચિવટપૂર્વક કરું છું પણ મારા પતિનો જરાય પણ સાથ-સહકાર નથી મળતો એને સમજાવી-સમજાવી હવે હું થાકી ગઈ છું. ખૂબ દુઃખી છું. હું શું કરું? ભગવાન બુદ્ધ સ્મિત સાથે શાંતિથી બોલ્યા - માથ તું જ થોડી વધારે સુધરી જ તો તારા લગ્ન જીવનમાં આનંદ-મંગલ છવાઈ જશે! સ્ત્રી કહે હું તો સુધરેલી જ છું. હજી શી રીતે સુધરું? બુદ્ધ કહે - તું એને સુધારવાના પ્રયત્નો છોડીને તારી ખત ચિંતામુક્ત અને સુખી થઈ, સુધરી શકે...

બહેન, માતૃત્વની ઝંખના જ માનવીને ક્યારેક નિર્દય અને લાચાર બનાવે છે, મારી શેલી મને મળી ગઈ પછી ફરિયાદ શેની કરવાની? પ્રભુને પ્રાર્થુ કે એક દિવસ તમારે ખોળે બાળક રમતું કરે, ઇશ્વર પર શ્રદ્ધા રાખજો

કેથીએ ઘરે પહોંચી પરિમાંથી ચાવી કાઢી ઘર ખોલવા જતી હતી ત્યાં ઘર ખુલ્લું જોઈ એ આશ્ચર્ય પામી. ડ્રોઇંગરૂમમાં શેલી કે બેબી સિટર લીસા પણ ન દેખાતા એ શેલીની રૂમમાં ગઈ. લીસાને પલંગ સાથે બાંધેલી જોઈ એ ફફડી ઊઠી એને છોડતાં પૂછ્યું, “શું થયું લીસા? શેલી ક્યાં છે?”
લીસાએ રડતાં રડતાં કહ્યું, “ડોરબેલ વાગતાં દોડીને મેં ઘર ખોલ્યું, એક કાળિયો ઘરમાં ઘસી આવ્યો. મારા મોઠા પર ડૂચો મારી હુકમ કર્યો, ‘જો જરા કે બૂમાબૂમ કરી છે તો તને જાનથી મારી નાખીશ. મને પલંગ સાથે બાંધી શેલી પર ચાદર ઢાંકી શેલીને લઈ એ ભાગી ગયો.’
“મારી શેલીને એ ગુંડો ક્યાં લઈ ગયો હશે?” કેથી વ્યાકુળ બની રડતાં રડતાં બબડી.
લીસાએ પૂછ્યું, “તું એને ઓળખી શકે?”
“ના ઘરમાં પેસતાં જ મોઠામાં ડૂચો મારી મારા પર એક કપડું નાખી દીધેલું. હા, પણ એના જમણા પગે મોટો સફેદ ડાઘ હતો.”
કેથી ચમકી. એના એક વખતના બોયફ્રેન્ડ માઇકના જમણા પગે એક સફેદ ડાઘ હતો. એ એના ઘેર દોડી ગઈ. માઇક એના પોર્સમાં બેસી બીચર પીતો હતો. એની ફેંટ પડકી એને ઊભો કરી ત્રાસ પાડી, “હમારખોર, બોલ મારી શેલી ક્યાં છે?”
માઇક કેથીના અચાનક હુમલાથી ચમકી ગયો અને ધીરેથી બોલ્યો, “તારી શેલીની મને શી ખબર! તું આમ ગભરાયેલી કેમ લાગે છે?”
“નફરત, એક તો મારી શેલીને ઉપાડી ગયો છે અને મારી આગળ ઢોંગ કરે છે!”
કેથીનો હાથ પકડી ધીરે રહીને પૂછ્યું, “કેથી, શાંત થા, શી વાત છે? શેલીને કોઈ ઉપાડી ગયું છે?”
“હાં તું આજ મારે ઘેર આવેલો ને? મારી શેલીને બેભાન બનાવી મારી બેબી સીટરને પલંગ સાથે બાંધી તું ભાગી આવ્યો. લીસાએ તારા જમણાં પગ પર સફેદ ડાઘ જોયાની વાત કરી. તે મારું ઘર જોયેલું. એટલે હું દોડી આવી. નફરત તું મને ન મેળવી શક્યો એટલે બદલો લેવા મારી શેલીનું અપહરણ કર્યું. બોલ ક્યાં છે મારી શેલી?”
“કેથી, હું તારે ઘેર આવ્યો જ નથી. પણ તારી વાત પરથી મારે ગળે કંઈક ઊતરે છે. કદાચ હું તને મદદ કરી શકું. ચાલ મારી સાથે.”
એની કારમાં કેથી સાથે બેસતાં એ બોલ્યો, “આવી જ ભૂલ ત્રણેક વર્ષ પહેલાં પોલીસે કરી હતી. એક રીટા ગુનેગારના જમણા

પગે મારા જેવો જ સફેદ ડાઘ છે. એને ત્યાં તપાસ કરીએ. કદાચ શેલી મળી જાય!”
એક ઘરના પાર્કિંગ લોટમાં માઇકે કાર પાર્ક કરી.
ડોર બેલ મારતાં એક આદેસ વચની સ્ત્રીએ પૂછ્યું, “કોનું કામ છે?”
“તમારા પતિ ઘેર નથી?”
“ના એ કંઈક કામે ગયા છે.”
“કોઈ દુકાન લૂટવા કે કોઈનું ઘર ભાંગવા ગયા છે?” કેથીએ એના મનનો ઊભરો ઢાલવ્યો.
“મારા પતિ પર ખોટું આળ ચઠાવનાર તમે કોણ છો? ભાનમાં તો છો ને?”
“હાં, એ પૂરા ભાનમાં છે. તમારા પતિ જે છોકરીને ઉપાડી લાવ્યા છે એને ક્યાં સંતાડી છે?”
“તમે શેલીની વાત કરો છો? એ તો એરપોર્ટ પર ‘મા... મા...’ કરતી રડતી હતી. નિરાધાર હોવાથી દયા ઉપજતાં એને અમારે ઘેર લાવ્યા છે. દસ વર્ષથી મને બાળક ન થતાં હું એમની સાથે બાળક માટે જીદ કરી ભીખ માગતી હતી. મને ખબર નહિ કે એનું અપહરણ કરીને લાવ્યા છે.”
“હાં, આ એની મા છે.”
“બહેન, તમારી બેબી હોય તો એને લઈ જાઓ, એક માની મમતા હું કલ્પી શકું છું.” કહેતાં શેલીને બુમ પાડી.
બહાર આવતાં જ શેલી બોલી, “મમ્મી, હું ક્યાં છું? આ બહેન મને જમવાનો બહુ આગ્રહ કરતાં. બહેનને બહુ સારાં અને માયાળું છે. પણ અજાણી વ્યક્તિ કંઈ પણ આપે તો નહિ લેવાની વાત કરેલી એટલે મેં કંઈ જ ખાધું નથી.”
“હા, બહેન. શેલી બહુ નમણી અને સમજુ બાળા છે. એને તમારે ઘરે લઈ જાઓ. મારા પતિ આવતાં એમનો ઉધડો લઈશ. એક માની આંતરડી કકળાવી મારે બાળક ન જોઈએ. મહેરબાની કરી પોલીસમાં ફરિયાદ ન કરતાં. ત્રણ વર્ષ પછી ગયાં અઠવાડિયે જ જેલમાંથી છૂટ્યા છે. સજવન બની રહેવાનું મને વચન આપેલું. પણ એક બાળક માટેની મારી ઝંખનાએ જ મને રાજી કરવા એમને આ કુર્મ કરવા પ્રેર્યા હશે.” બે હાથ જોડી માફી માગતાં બોલી.
“બહેન, માતૃત્વની ઝંખના જ માનવીને ક્યારેક નિર્દય અને લાચાર બનાવે છે. મારી શેલી મને મળી ગઈ પછી ફરિયાદ શેની કરવાની? પ્રભુને પ્રાર્થુ કે એક દિવસ તમારે ખોળે બાળક રમતું કરે. ઇશ્વર પર શ્રદ્ધા રાખજો.” કહેતાં હરખલેલી બની માઇકનો આભાર માની માઇક સાથે શેલીને લઈ ચાલી નીકળી.

સાધ
- જય ગજવર

“ડોરબેલ વાગતાં દોડીને મેં ઘર ખોલ્યું, એક કાળિયો ઘરમાં ઘસી આવ્યો, મારા મોઠા પર ડૂચો મારી હુકમ કર્યો, ‘જો જરા કે બૂમાબૂમ કરી છે તો તને જાનથી મારી નાખીશ, મને પલંગ સાથે બાંધી શેલી પર ચાદર ઢાંકી શેલીને લઈ એ ભાગી ગયો’”

ચમત્કારિક ઇલાજ એટલે પાણી-પ્રયોગ

લોકો પોતાના આરોગ્ય માટે જરા પણ દરકાર રાખતા નથી, નાની અમથી વિમારીમાં ડોક્ટર પાસે દોડી જવાની જીવલેણ બીમારી છે, અગાઉના વખતમાં લોકોનું જીવન શ્રમમય અને ખાનપાન સાદું હતું. એ કારણે રોગોના અવનવાં નામ સાંભળવા મળતાં નહિ. હવે ખાવા-પીવાની ચમકદમક અને બજાર ચીજોની વપરાશ માનવીને પાગલ બનાવી દીધો છે.
માથાનો દુઃખાવો, બ્લડપ્રેશર, સંધિવા, લકવો, બેહોશી, બ્લડ કોલેસ્ટ્રોલ, કફ, ખાંસી, દમ, ટી.બી, મેનબ્રાઇટિસ, લીવરને લગતાં રોગો, પેશાબની બીમારીઓ, એસિડીટી, ગેસ ટ્રબલ, મરડો, કબજિયાત, હરસ, ડાયાબિટીસ, આંખની વિમારીઓ, સ્ત્રીઓનું અનિયમિત માસિક પ્રદર, ગભશિયનું કેન્સર, નાક અને ગળાના રોગોનો રામબાણ ઘલાજ ‘પાણી’ થકી થઈ શકે છે.
પાણી પીવાની રીત આ પ્રમાણે છે : વહેલી સવારે ઉઠીને મોઢું ઘોચા વગર કે

બ્રશ-દાંતણ કર્યા વગર ૧૨૫૦ ગ્રામ પાણી (૪ મોટા ગ્લાસ) એક સાથે પી જવું. તે પછી ૪૫ મિનિટ સુધી કંઈ ખાવા પીધા પછી બ્રશ-દાંતણ-કોગળા કરી શકાય, આ પ્રયોગ ચાલુ કર્યા પછી સવારે નાસ્તા પછી અને બપોરે તથા રાત્રે જમ્યા પછી બે કલાક પછી પીવું અને રાત્રે સૂવાના અડધા કલાક પહેલાં કંઈ ખાવું નહિ. બીમાર તથા નાકુક પ્રકૃતિના માણસો એક સાથે ચાર ગ્લાસ પાણી પી ન શકે તો એક અથવા બે ગ્લાસથી શરૂઆત કરી. દીમે દીમે વધારી પ્રયોગપૂર્ણ કરો. આ પ્રયોગ પછી ૧ માસમાં હાથ બ્લડપ્રેશર, ૨ દિવસમાં ગેસની તકલીફો, ૧ અઠવાડિયામાં ડાયાબિટીસ, ૨ દિવસમાં કબજિયાત, ૩ માસમાં ટી.બી. જેવા રોગો સામે ચોક્કસ રાહત થાય છે. ત્રણેક દિવસ પેશાબના પ્રશ્ન રહેશે. ત્યારબાદ રેગ્યુલર થઈ જાય છે.
છમકાવેલું પાણી એક અકસીર ઔષધ છે. તેની પદ્ધતિઓ પાછળ દર્શાવ્યા મુજબ છે.
● આશરે ૫૦૦ ગ્રામ લોખંડનો ટુકડો લઈ ગેસ/ચૂલા ઉપર તપાવો. પછી ચાર લિટર પાણીમાં તે ટુકડા નાખી ઠંડો દવા દો. પછી તે પાણીને કપડાથી ગાળી માલ્લા-વાસણમાં ભરો. આ પાણીથી પાંડુરોગ, હૃયમ, ક્ષય એન ચાલભા લાગતા થાક દરેકમાં ફાયદો થશે.
● તાંબાના ટુકડો લઈ પાણી તૈયાર કરી નિયમિત લેવામાં આવે તો કબજિયાત, હાથ બ્લડપ્રેશર, હરસ-મસા, હાર્ટ એટેલ જેવા રોગોનો ઘલાજ થઈ શકે, આ પ્રયોગ દરમિયાન કોઈ પણ પ્રકારના ખટાશવાળા પદાર્થો ખાવા-પીવા નહિ.
● ૫૦૦ ગ્રામ જેટલા વજનના માટીના નળિયાના ટુકડાનું ઉપર મુજબ પાણી તૈયાર કરી શકાય છે. જેનાથી વાયુ, હિસ્ટીરીયા, ઉધરસ-શરટી વગેરેના દર્દીઓ માટે ઉપકારક થશે. જૂની ઉધરસ માટે હળદર અને સાકરવાળા પાણીમાં ઠીકઠું ગરમ કરીને તેની પાણી બનાવો. તે પાણી અતિશય ફાયદાકારક થશે.
● પંચદાતુ જળ પ્રયોગ પ્રમાણે તમારે લોખંડ, તાંબુ, માટી, ચાંદી અને સોનાને એક સાથે ગરમ પાણીમાં નાખીને ચમકારિક ગુણો ધરાવતું ઔષધ તૈયાર થઈ શકે છે. કોઈ પણ વ્યક્તિ બેભાન અવસ્થા અથવા મૂર્છા પામ્યો હોય તો મોંમાં થોડાં